

Skibe kan søge ind, og hvor der kan etableres udmærkede Baser for saadanne Skibes Opnold og Angreb. Jeg forstaaer derfor ikke, hvorfor en meget betydelig Del af det Budget, som foreslaas for Flaaden, skal anvendes til store Skibe, som efter min Opfattelse kun kan blive til Skuffelse, som ikke vil kunne opfylde de Opgaver, man stiller dem, og hvis Anskaffelse jeg derfor for min Part meget maa fraraade.

En anden Ting forbavser mig for Flaadens Vedkommende, nemlig at man i Kommissionen ikke har haft Øjnene aabne for den Fare, det rummer at have Orlogsværftet i den Skikkelse, hvori man rør Øjeblikket har det. Nu skal jeg ikke gøre mig til sagkyndig paa dette Omraade, men jeg ser saaledes paa dette Forhold, at Orlogsværftet vil kunne indskrænkes ganske betydeligt, at der paa dette Omraade kan spares betydelige Beløb, som, anvendt paa anden Maade, vil være til betydelig større Betyrrelse for vort Land end anvendt paa den Maade, hvorpaa de nu anvendes. Jeg vil derfor haabe, at man i de Forhandlinger, der nu skal indledes mellem de to Partier, endnu en Gang vil tage op til alvorlig Overvejelse, om man ikke skal forandre de forskellige Ting, man er enedes om indenfor Flaadens Omraade, om man ikke skal gaa bort fra de store Skibstyper over til Torpedo- og Undervandsbaade, om man ikke delvis kan nedlægge Orlogsværftet og søge at oprette mindre Baser rundt omkring i vore Farvande for de Smaaskibe, som nu en Gang egner sig bedst til Forsvar for vore Kyster.

Endvidere forbavser det mig, at Partiet Venstre har kunnet gaa med til at foreslaa, at Kystartilleriet lægges ind under Marinen, det glæder mig, at vort Parti har modsat sig dette, det foreslaar det bibeholdt som Kystartilleri. Jeg kommer til ganske kort at berøre Kystartilleriets Historie for at vise Urimeligheden ved nu pludselig at lægge det ind under Søværnet. I gamle Dage, saa langt tilbage som i 1801, havde vi et lille-bitte Kystfort, det kaldtes Tre Kroner; det var skabt ved, at man havde sænket nogle Linieskibe, og derfra blev der ved Angrebet paa København i 1801 ydet et ganske overordentlig kraftigt Forsvar, et Forsvar, som den Gang, hvis man ikke havde grebet ind fra anden Side, vilde have gjort Slaget paa Reden til en Sejr for Danmark og et Nederlag for Nelson i Stedet for, at det blev en Kamp, hvoraf Nelson kunde trække sig ud med forholdsvis hele Vinger. Dette Forsvar blev selvsagt ydet af Flaadens Skibe i overordentlig Udstrækning; men netop dette lille Søfort Tre Kroner — ikke det,

vi nu har, men noget ganske andet — ydede et saadant Forsvar, at Englænderne, da de kom igen i 1807, hvad vi sikkert alle sammen husker, ikke vovede sig ind i de indre Farvande, fordi de havde i Erindringen fra 1801, at de Danske kunde bide fra sig fra et Søfort. Siden er Kystartilleriet udviklet ved mange forskellige Lejligheder og paa forskellig Maade. I en ganske kort Periode, fra 1852 til 1865, var de daværende mindre Søforter undergivet Marinen, men man kom bort fra dette, idet man kom til Erkendelse af, at dette ikke var heldigt, idet Søartilleri og Kystartilleri er to meget forskellige Ting. Siden 1865 har altsaa Søbefæstningen, det, man senere kaldte Kystbefæstningen, hørt under Landmilitæret, og dette Vaaben har i den Periode udført et ganske overordentlig stort og godt Arbejde, og uden at forglejme nogen af de andre Soldater vover jeg at paastaa, at Kystartilleristerne særlig i den senere Periode, da deres Tjenestetid blev forlænget, har været nogle af de bedst uddannede og dygtigste Soldater, Danmark har haft. Nu pludselig, i en Overgangstid, hvor man ikke ved, om man i Fremtiden vil have et Kystforsvar eller ikke, faar man fra en vis Side, antagelig fra Marinens Side, Partiet Venstre til at gaa med til at foreslaa, at man lægger Kystforsvaret ind under Marinen, og ikke nok med det, men man vil ordne det paa den Maade, at der kun skal være nogle Vagter paa disse Forter. Man vil ikke uddanne Mandskab til at forsvare dem. Ja, jeg forstaaer det ikke. Jeg synes, det er ganske forkasteligt. Det at være en dygtig Kystartillerist fordrer en overordentlig Uddannelse. Alle de mange forskellige Piécer, der findes paa vore Kystforter, er ganske forskellige fra de Artilleripiécer, der findes om Bord paa Skibene, og selv om man sætter nok saa mange Matroser i Land paa et Fort, vil de, hvis de ikke i Fredstid har lært at bruge det Skyts, der findes paa Fortet, være ganske uden Værdi, naar de skal bruge det i Krigstid. Hvert enkelt Fort, som er indrettet paa en bestemt Maade og armeret med bestemte Skyts, kræver selvsagt at betjenes af Mandskab, som er uddannet paa dette Fort, og som under sin Tjenestetid er kommet ganske nøje ind i, hvorledes hele det Maskineri virker, som Fortet bestaar af. At tænke sig den Mulighed, at en Matros skulde kunne gaa i Land paa et saadant Fort og kunne gøre virkelig Fyldest som Kystartillerist, er ganske urimeligt. Jeg vil meget henstille til den højtærede Forsvarsminister at komme bort fra disse Tanker og disse Ideer.

Hvorledes Kystforsvaret i Fremtiden